

E L E G I A.

Effigies prima sunt hîc statione duorum,
 Hoc anno sceptrum qui tenuère, Ducum.
 Inde Professorum simulachra sequuntur eorum,
 Quos penes est aliàs regula, iusq; Scholæ.
 Cunctorum retuli non ficto carmine vitas,
 Apposuiq; suis è regione locis.
 Sum ratus ingratum tibi non fore, candide Lector,
 Tantorumq; Ducum factaq; scire Virum.
 Nec nouares; sequor hîc aliarum exempla Scholarum;
 Quæ Proceres etiam sic coluère suos.
 Sed, scio, distendent rabidi sua pectora Momi:
 Omnia qui critico rodere dente solent.
 Externus, dicent, describeret ista Poëta:
 Quæ laus ex alijs, verior illa venit.
 Quæ laus ex alijs, laus imperfectior illa
 Sæpè venit: verè, quæ mihi nota, cano.
 Nec cano, ceu Virtus tantorum digna virorum:
 Maius id, & longi carminis esset opus.
 Sed breuiter nudis attingo versibus, æui
 Quæ cuiq; à primi tempore gesta sui.
 Figmentis nullis hîc versicoloribus vtor:
 Historicam vero sed sequor ore fidem.
 Sollicitus reddor; quòd strictiùs omnia dixi,
 Quæ longâ fuerant commemoranda morâ.
 Ne quis adulari me fingeret; omnia tantum
 Libani, properæ, parciùs, instar apis.
 Rem magnam aggredior, quamuis leuis esse videtur;
 Tantorum laudes ausus adire Virum.
 Quorum fama illas, & gloria venit in oras,
 Phœbus vbi salsas linquit, & intrat aquas.

Quis